

ÎNCHEIERE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sofia Șafar în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Eșanu împotriva Sofiei Șafar cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilită de instanța judecătorească

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Sofia Șafar, modificată hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 26 decembrie 2013, prin micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, în rest hotărârea a fost menținută

constată:

La 14 noiembrie 2013, Andrei Eșanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Sofiei Șafar cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere stabilită de instanța judecătorească.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordonanța nr. p/o - 210/2010, emisă de Judecătoria Cimișlia la 25 august 2010 el a fost obligat să-i plătească Sofiei Șafar pensia pentru întreținerea copilului minor Andreea Braghițan, născută 21 februarie 2009, în mărime de 900 lei lunar până la majoratul copilului.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2013 ordonanța nominalizată a fost modificată, fiind mărit cuantumul pensiei de întreținere, și încasat de la el în beneficiul Sofiei Șafar pensia pentru întreținerea fiicei Andreea, născută la 21 februarie 2009, în mărime de 1775 lei lunar, începând cu ziua intrării în vigoare a acestei hotărâri, până la majoratul copilului.

Consideră că hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2013 este pasibilă de a fi modificată, iar cuantumul pensiei de întreținere a copilului micșorat, deoarece el nu este încadrat în câmpul muncii, nu are un venit constant din care motiv n-are posibilitatea să plătească pensia de întreținere în sumă de 1775 lei lunar ce este exagerat de mare.

Remarcă că în practica judiciară existentă pensia de întreținere a unui copil se încasează reieșind din calculul $\frac{1}{4}$ din mărimea salariului mediu pe țară și mărimea unei astfel de pensii constituie aproximativ 800-900 lei lunar.

Mai indică că din datele serviciului de statistică al Republicii Moldova minimul de existență pentru întreținerea unui copil în vârstă de 1-6 ani în anul 2012 în mediul

rural constituia 1180,6 lei, adică fiecare din părinți trebuia să-și aducă aportul pentru întreținerea copilului cu $\frac{1}{2}$ din această sumă, care constituie 590,3 lei.

Consideră că în anul 2013 această sumă nu s-a majorat cu mult și nu depășește suma de 600-700 lei lunar.

Relatează că este căsătorit cu Victoria Eșanu și au un copil minor Daniel, născut la 29 martie 2012, care de asemenea este întreținut de dânsul, iar instanța de judecată în hotărârea din 15 aprilie 2013 n-a ținut cont de acest fapt.

Își întemeiază acțiunea în baza art. 5, 7, 38, 166, 167 CPC, art. 74, 75, 76, 97, 98, 99, 110 Codul familiei.

Solicită modificarea cuantumului pensiei de întreținere încasată de la el în beneficiul Sofiei Șafar în mărime de 1775 lei, pentru întreținerea fiicei Andreea, născută la 21 februarie 2009, prin micșorare până la 700 lei lunar, cu începere de la 08 noiembrie 2013 până la majoratul copilului.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 26 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă, modificat cuantumul pensiei alimentare încasate de la Andrei Eșanu, stabilit în temeiul ordonanței Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2010 și încasată de la Andrei Eșanu în folosul Sofiei Șafar pensie alimentară la întreținerea fiicei Andreea Braghițan, născută la 21 februarie 2009 în mărime de 900 lei lunar, începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și până la atingerea majoratului de către copil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2014 a fost admis apelul declarat de Sofia Șafar, modificată hotărârea primei instanțe, prin care a fost micșorată suma pensiei de întreținere a copilului minor încasată din contul lui Andrei Eșanu în beneficiul Sofiei Șafar, până la suma de 1000 lei lunar, în rest hotărârea a fost menținută.

La 13 august 2014 Sofia Șafar a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, considerându-le ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Afirmă că încălcarea a fost caracterizată prin faptul interpretării eronate a legii și încălcarea normei de drept procedural, atunci când pricina a fost judecată de un judecător, care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

Susține că instanța de apel la argumentarea calculelor de micșorare a cuantumului de încasare a pensiei alimentare până la 1000 lei lunar, a invocat precum că minimul de existență a unui copil minor de la 1-6 ani pentru anul 2012 era de 1256,2 lei.

Consideră că faptul relatat nu corespunde realității, ori conform raportului Biroului Național de Statistică RM din 21 iunie 2012 minimul de existență pentru trimestrul I a anului 2012 pentru un copil în medie constituie 1384,6 lei, iar suma de 1256,2 lei conform aceluiași raport, constituie minim de existență pentru pensionari.

Menționează că instanța de apel a trecut cu vederea argumentele invocate în apel referitor la încălcarea admisă de judecătorul Judecătoriei Cimișlia L. Curca, care începând cu anul 2009 a emis mai multe hotărâri legate de încasarea, apoi micșorarea și (sau) mărirea cuantumului pensiei alimentare solicitată fie într-un caz de Sofia Șafar sau în alt caz de Andrei Eșanu.

Indică că la pronunțarea hotărârilor, care au tentă de a fi diametrul opuse au fost folosite aceleași, argumente și fapte.

Remarcă că art. 49 CPC stabilește inadmisibilitatea participării repetate a judecătorului la judecarea aceleiași pricini.

Susține că nu a fost apreciat critic de către instanța de apel și modalitatea de contestare a hotărârii precedente dintre aceleași părți referitor la mărimea cuantumului pensiei alimentare, unde Andrei Eșanu a atacat-o cu apel, care a fost respins ca inadmisibil, din motivul înaintării lui peste termen, ca ulterior să se adreseze cu cerere separată de micșorare a cuantumului pensiei în prima instanță, unde același judecător cu același argumente care anterior au servit ca motiv de mărire a cuantumului, să decidă la cererea persoanei opuse, micșorarea cuantumului.

Consideră că la caz a fost încălcat principiului de bază a jurisprudenței naționale și internaționale, care stipulează inadmisibilitatea afectării, modificării soluției ulterioare a cazului judecat.

Afirmă că instanța de apel corect a indicat și reținut că drept temei pentru modificarea sumei în mărime de 1775 lei din contul lui Andrei Eșanu pentru Sofia Șafar, a constituit faptul că primul nu este angajat în câmpul muncii, nu are venit stabil, este căsătorit, din căsătorie are la întreținere un copil minor. Însă reieșind din actele menționate, pensia alimentară încasată de instanța de fond în mărime de 900 lei din contul intimatului în beneficiul apelantei s-a efectuat în baza afirmațiilor intimatului, reținând că la materialele cauzei lipsesc careva probe pertinente și concludente ce ar demonstra faptul că, intimatul Andrei Eșanu este în imposibilitate de a achita pensia alimentară în mărime de 1775 lei. Precum și că reieșind din materialele cauzei de către instanța de fond incorect a fost micșorată suma pensiei alimentare de întreținere a copilului minor de la 1775 lei până la 900 lei, deoarece venitul lunar a intimatului nu a fost probat.

Invocă că în final soluția Curții de Apel Chișinău total contravine părții descriptive de argumentare a deciziei recurate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sofia Șafar nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

De altfel, nici argumentul recurenței precum că pricina a fost judecată de un judecător, care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, invocând art. 49 CPC, nu poate fi reținut.

Or, art. 49 CPC instituie circumstanțele inadmisibilității participării repetate a judecătorului la judecarea *aceleiași pricini*, iar în speță vreuna din aceste circumstanțe nu s-au constatat.

Astfel fiind, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sofia Șafar, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sofia Șafar ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Sofia Șafar se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari